13/04/2019

Η Ακολουθία του Ακαθίστου στον Μητροπολιτικό Ναό Βεροίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας, κ. Παντελεήμων, χοροστάτησε στην Ακολουθία του Ακαθίστου Ύμνου στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό των Αγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου Βεροίας, κατά την Παρασκευή 12 Απριλίου 2019, το απόγευμα.

Τις στάσεις των οίκων έψαλαν κατά σειρά ο Αρχιμ. π.Πρόδρομος Γκιρτζαλιώτης, ο Αρχιμ. π. Γρηγόριος Μάζας, ο Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως Αρχιμ. π. Αθηναγόρας Μπίρδας και ο Σεβασμιώτατος, ο οποίος, στο τέλος, κήρυξε και τον θείο λόγο.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου Βεροίας:

«Ἀπό πάσης ρῦσαι συμφορᾶς ἅπαντας καί τῆς μελλούσης λύ-τρω-σαι κολάσεως τούς σοί βοῶν-τας. Ἀλληλούια».

Ἀπό τήν ἀρχή τῆς Ἁγίας καί Με-γάλης Τεσσαρακοστῆς, κάθε Πα-ρα-σκευή, προστρέχαμε στούς ἱερούς μας ναούς καί στεκό-μα-σταν εὐλα-βι-κά ἐνώπιον τῆς σεπτῆς εἰ-κόνος τῆς κεχαρι-τω-μέ-νης Κόρης τῆς Να-ζαρέτ, τῆς ἀγνῆς Παρθένου καί Μη-τέρας τοῦ Θεοῦ, γιά νά τῆς ψάλ-λουμε τούς Χαιρετισμούς της, γιά νά ἑνώσουμε τή φωνή μας μέ αὐ-τήν τῶν ἱερῶν ὑμνογράφων καί νά τῆς ἐκφράσουμε τήν ἀγάπη καί τόν σε-βασμό μας, γιά νά τῆς ἀπο-δώ-σουμε τόν μυστι-κό ἀσπασμό τῆς εὐλαβείας μας, γιά νά τήν ὑμνή-σουμε ἀλλά καί γιά νά τήν ἱκε-τεύ-σουμε.

Ὅλες αὐτές τίς Παρασκευές τά ἀναρίθμητα «Χαῖρε» πού τῆς ἀνα-πέμψαμε, ἔπλε-ξαν τόν στέφανο τῶν ἐγκω-μίων τῆς Παναγίας μας, αὐτόν πού ἀρ-μό-ζει στήν ὡραιό-τη-τα τῆς Παρ-θε-νίας της, στή γλυκύ-τητα τῆς μη-τρικῆς της ἀγάπης, στό ἀπύ-θμενο βάθος τῆς εὐσπλαγ-χνί-ας της, στό ἄφθα---στο ὕψος τῆς ἁγιό-τητός της.

Καί σήμερα, πέμπτη Παρασκευή τῶν Νηστειῶν, ἦρθε ἡ στιγμή γιά νά τῆς ἀπο----δώσουμε αὐτόν τόν στέ-φα-νο ὁλόκληρο, ψάλλοντας καί τίς τέσ-σερις στάσεις τῶν Χαιρετι-σμῶν της. Ἦρθε ἡ στιγμή νά θυ-μη-θοῦμε τίς ἄπειρες

εὐεργεσίες της πρός τό ἀνθρώπινο γένος ἀλλά καί πρός τό δικό μας εὐσεβές γέ-νος, τό ὁποῖο ἔσωσε ἐπανειλημ-μέ-νως ἀπό ἐχθρικές προσβολές, καί νά τῆς ἀποδώσουμε καί ἐμεῖς μαζί μέ τούς πατέρες μας, πού σάν σήμερα πρίν ἀπό αἰ-ῶ-νες, ὄρθιοι ὁλόκληρη τή νύκτα στό ναό τῆς Παναγίας τῶν Βλα-χερ--νῶν, τῆς ἀπέδιδαν τά εὐ-χαρι-στή-ρια γιά τή νίκη πού τούς χά-ρι-σε, τήν εὐγνωμοσύνη καί τίς εὐχαριστίες μας γιά τίς ἄπειρες δω-ρεές της.

Καί μαζί μέ τίς εὐχαριστίες μας, μαζί μέ τά ἐγκώμια τῶν ἱερῶν ὑμνογράφων, μέ τά ὁποῖα κατα-στέ-φουμε τή χάρη της, τῆς ἀπευ-θύναμε πρίν ἀπό λίγο καί μία κατα-λη-κτή-ρια ἱκεσία, μία ἱκεσία πού ἀφορᾶ τό παρόν καί τό μέλ-λον, τό δικό μας ἀλλά καί ὅλων τῶν ἀνθρώ-πων.

Τί τῆς ζητήσαμε; Τῆς ζητήσαμε νά μᾶς σώσει ὅλους ἀπό κάθε συμ-φορά καί νά λυτρώσει ἀπό τήν κό-λαση ἐκείνους πού τήν ὑμνοῦν καί τήν μακαρίζουν.

«Ἀπό πάσης ρῦσαι συμφορᾶς ἅπαντας καί τῆς μελλούσης λύ-τρω--σαι κολάσεως τούς σοί βοῶν-τας. Ἀλληλούια».

Ἄς μήν φανεῖ πα-ράξενο ἤ ἐγωι-στικό ὅτι κατακλεί-ου-με τά ἐγκώ-μιά μας πρός τό ἱερό πρό-σωπο τῆς πανυμνήτου Μητρός τοῦ Θεοῦ Λό-γου μέ αἰτήματα. Γιατί ὅπως κάθε στορ-γική μητέρα ἔτσι καί ἡ Πα-ναγία μας περιμένει τά αἰ-τήματά μας. Θέλει νά ἀκούσει τή φωνή μας ὄχι μόνο νά τήν ὑμνεῖ ἀλλά καί νά τήν ἱκε-τεύει, γιατί μέ αὐτό τόν τρόπο τῆς ἐκφράζουμε τήν ἐμπι-στο-σύνη μας, τῆς δεί-χνου-με ὅτι τήν αἰσθανό-μα-στε ὡς πνευ-μα-τι-κή μητέρα μας, τῆς δεί-χνουμε ὅτι ἀνα-γνωρίζουμε τή δύ-ναμη τῆς μεσιτείας της καί τῆς πρεσβείας της στόν θρόνο τοῦ Υἱοῦ της.

Περιμένει ἡ Παναγία μας νά ἀκού-σει τά αἰτήματά μας, γιατί ἡ ἀγάπη της εἶναι τόσο μεγάλη γιά μᾶς, ὥστε ἐπιθυμεῖ σφοδρά νά τήν ἐκφράσει πρός τά τέκνα της πού προσβλέπουν πρός αὐτήν καί τήν ἐπι-καλοῦνται.

Περιμένει ἡ Παναγία μας νά δε-χθεῖ τά αἰτήματά μας, γιατί τήν εὐ--χαριστεῖ νά μᾶς ἀκούει νά τήν ἱκετεύουμε ὄχι μόνο γιά μᾶς προ--σωπικά, ἀλλά καί γιά ὅλο τόν κό-σμο, ἱκετεύοντάς την μέ τούς λό-γους τοῦ ἱεροῦ ὑμνογράφου «ἀπό πάσης ρῦσαι συμφορᾶς ἅπα-ντας».

Ὅλοι γνωρίζουμε, ἀδελ-φοί μου, πόσους κινδύνους δια-τρέ---χου-με κα--θημερινά, πόσες συμ-φο-ρές ἀπει-λοῦν τόν καθένα μας ἀλλά καί ὅλο τόν κόσμο, συχνά ἐξαιτίας τοῦ ἀνθρωπίνου ἐγωι-σμοῦ καί τῆς ἐλ-λεί-ψεως σεβασμοῦ πρός τήν προ-σωπικότητα καί τήν ἀξία τοῦ ἄλ-λου ἀνθρώπου, ἐξαι-τίας τῆς πλεο-νεξίας μας καί τῆς ἀδια-φο-ρίας μας γιά τόν κό-σμο μέ-σα στόν ὁποῖο ζοῦμε καί τό φυσικό μας περι-βάλλον, καί ἀκόμη ἐξαιτίας τοῦ φθόνου του μισο-κά-λου διαβό-λου γιά τό ἀν-θρώπινο γέ-νος.

Περιμένει ὅμως ἡ Παναγία μας περισσότερο ἀπό ὅλα τά αἰτήματά μας τό αἴτημά μας γιά τή σωτηρία μας: «καί τῆς μελλούσης λύτρωσαι κο-λάσεως τούς σοί βοῶντας ἀλλη-λούια». Γιατί τί-ποτε δέν τήν χα-ρο-ποιεῖ περισσό-τερο καί σέ τίποτε δέν σπεύδει νά ἀντα-ποκριθεῖ μέ με----γαλύτερη προθυ-μία ἀπό ὅ,τι γιά τή σωτηρία μας.

Καί ἄν κάθε μη-τέ-ρα φροντίζει καί ἀγωνιᾶ γιά τό μέλ-λον τῶν παι-διῶν της, ἡ Πανα-γία μας φρο-ντί-ζει καί ἀγωνιᾶ γιά τό αἰώνιο μέλ-λον μας, γιά τή σω-τη-ρία μας. Αὐτή εἶναι ὁ διακαής πόθος της, ἡ ἀνύστακτη μέριμνά της, ἡ διαρκής ἱκεσία της. Καί χαί-ρεται ὑπερβαλ-λό-ντως, ὅταν καί ἐ-μεῖς τῆς ζητοῦ-με νά μεσιτεύει γι᾽ αὐ-τήν.

Ἄς μήν περιορι-σθοῦ--με ὅμως μό-νο στό νά τῆς ἐμπι-στευθοῦμε αὐτό τό αἴτημά μας. Ἄς τό συνο-δεύσου-με μέ τήν ὑπόσχε-σή μας ὅτι δέν θά παύσουμε ποτέ νά τῆς ἐκφράζουμε τόν σεβασμό καί τήν ἀγάπη μας, ἀλλά κυρίως ἄς τό συνοδεύσουμε μέ τήν ὑπακοή μας στόν Υἱό της, γιατί ἡ ὑπακοή μας στόν Υἱό της τήν χαροποιεῖ περισσότερο καί ἀπό τά ἐγκώμιά μας στό ἱερό πρό-σωπό της. Ἄς μιμηθούμεθα τό παρά-δειγμα τῆς ὑπακοῆς της, ὥστε νά τήν ἔχουμε μόνιμη καί σταθερή μεσίτρια καί προστάτιδά μας καί νά μᾶς ἀξιώ-σει μέ τή χάρη της νά ἀπολαύ-σουμε καί ἐμεῖς, ὅταν ὁ Θε-ός μᾶς καλέσει, τή χαρά τῆς ἐπου-ρανίου καί ἀτελευτήτου βασι-λείας του.